In Memoriam Victor Giuleanu

(Grigore Constantinescu – 12 ianuarie 2007)

Reuniţi în sfântul lăcaş de rugăciune, biserica Delea Noua, în solemna zi a Crăciunului, am adus acest ultim omagiu, din partea Uniunii Criticilor Muzicali din România şi a Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti muzicologului, teoreticianului şi conducătorului care a fost profesorul universitar dr. Victor Giuleanu, Doctor Honoris Causa al Federaţiei Universitare Internaţionale (Missouri-SUA) şi Universităţii "Spiru Haret" (România).

Pentru mai mult de jumătate de secol, Maestrul a fost una dintre personalităţile care, prin meritele sale de o complexă semnificaţie, înscrie numele său cu majuscule în Pantheonul muzicii şi culturii româneşti. Model de fidelitate, ca discipol al profesorului şi compozitorului Ioan D. Chirescu, Maestrul a dus mai departe, spre o desăvârşire impresionantă, ştiinţa Teoriei superioare a muzicii, oferind la rândul său contemporanilor şi urmaşilor sisteme de gândire ştiinţifică de cel mai înalt nivel. Totodată, continuator al principiilor lui Mihail Jora, aflat la conducerea primei instituţii de învăţământ artistic superior a României, rectorul Conservatorului de Muzică din Bucureşti a conferit lumii noastre universitare prestigiul naţional şi internaţional care asigură şi în prezent faima Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti. În perioada în care, după ce fusese decan, şi-a asumat, timp de un deceniu, responsabilităţile de conducător în calitate de rector al Conservatorului bucureştean, s-au definit şi dezvoltat principiile moderne ale sistemului etalon de organizare în învăţământului artistic. Astfel, institutul a cunoscut o dezvoltare fără precedent în direcţia impactului cu viaţa muzicală, prin înfiinţarea Studioului de Operă, Studioului de cineficare, orchestrelor camerale şi simfonice, corului de cameră „Madrigal”. Se adaugă deschiderile cercetării – Laboratorul electronic, Cabinetul de etnomuzicologie, dezvoltarea bibliotecii şi discotecii după criteriile tehnicii moderne, ca şi stimularea competitivităţii, România devenind una dintre primele ţări pe planul distincţiilor în concursurile internaţionale. Nu în ultimul rând, institutul a cooptat cele mai de seamă personalităţi creatoare şi de cercetare ale epocii în sistemul organizatoric al corpului didactic universitar, promovând totodată şi generaţiile de tineri.

Cu o forţă remarcabilă şi un echilibru exemplar, profesorul Victor Giuleanu a edificat, în modul concret al proiectării şi realizării la propriu, arhitectonica institutului devenit astfel "navă pilot" a învăţământului universitar modern la parametrii contemporaneităţii. Rectorul şi profesorul Victor Giuleanu a ştiut să facă faţă tuturor responsabilităţilor de conducător, impunându-şi opiniile şi deciziile într-o epocă extrem de dificilă politic, social şi cultural. Mulţi dintre cei aparţinători generaţiilor ce i-au urmat îi datorează, ca şi mine, drumul în efectuarea studiilor şi în oportunitatea afirmării profesionale în cariera didactică universitară.

Demonstrând cu consecvenţă că are capacitatea de a îmbina armonios exigenţa comportamentală, respectul pentru valorile morale, rigoarea ştiinţifică, receptivitatea artistică şi atitudinea întrajutorării umane, Maestrul Victor Giuleanu şi-a continuat neabătut înfăptuirea propriilor idealuri şi dincolo de încetarea, după aproape 50 de ani, a activităţii în cadrul Conservatorului bucureştean. După ce a contribuit astfel la perfecţionarea sistemului de învăţământ muzical liceal, mai apoi, în ultimul deceniu şi jumătate şi-a pus în slujba artei întreaga capacitate, pentru ridicarea prestigiului profesional al Facultăţii de Muzică din cadrul Universităţii „Spiru Haret”. Membru în numeroase jurii ale competiţiilor naţionale şi internaţionale, mentor al mai multor afirmări

științifice, în calitate de conducător de Doctorat, autor al marilor volume de știința muzicii din domeniul teoriei și bizantinologiei, Maestrul nu a manifestat niciodată ezitări în desfășurarea neîntreruptă a activității sale, până la ceasul hotărât de Divinitate pentru trecerea din „lumea cu dor în lumea fără dor”.

La acest prag al veșniciei, considerăm că nu tristețea despărțirii trebuie să ne stăpânească. Dimpotrivă, avem un sentiment profund de recunoștință pentru Maestrul Victor Giuleanu, pentru ce a însemnat, pentru ce a înfăptuit, pentru ce ne lasă moștenire în cultura și spiritualitatea românească. Fie ca Bunul Dumnezeu să îi dăruiască pace și luminoasă răsplătire, însoțită de muzica îngerilor.